

Posudek na bakalářskou práci Marka Volfa

Navržení postupů protidrogové prevence pro mladistvé experimentátory s OPL, zejména marihuany

Předložená bakalářská práce je přepracovanou verzí práce, která nebyla v létě 2011 obhájena. Je třeba hned v úvodu konstatovat, že přepracování práci prospělo a práce v této podobě může být předložena k obhajobě. Přesto uvádím některé připomínky. Které by měly být předmětem obhajoby. Práce se zabývá aktuální a velmi frekventovanou problematikou. Proto je velmi důležité, aby byl stanoven velmi konkrétní úkol, i to, jak bude řešen. Jako cíl práce si autor určil nalezení vhodné formy protidrogové prevence pro vzorek mladých lidí, který oslovil pomocí dotazníku a zároveň zjištění jejich postojů k užívání OPL. Takto stanovený cíl považuji za vhodný. Autor se jej ale pokouší naplnit velmi širokým záběrem.

První kapitola nazvaná **Literární rešerše**, která tvoří podstatnou část práce (40 stran) se snaží o přehled obecné problematiky OPL a jejich užívání. Autor čerpá z celé řady relevantních zdrojů, ale celkově tato část působí spíše jako mozaika témat, než jako ucelený text. Zestručnění resp. zúžení tématu by této části prospělo.

Navíc se autor dopouští některých nepřesností např. na str.15 v rámci typologie OPL uvádí hledisko účinky na psychiku – správně jde o účinky na CNS. V části 2.5.2 Stimulační drogy se věnuje pervitinu a pak zvláště amfetaminům, jako by pervitin mezi amfetaminy nepatřil. Část 2.5.4. je nazvána Opiáty, ale zmíněn je pouze heroin. Charakteristika jednotlivých látek není zpracována podle jednotné metodiky atd. Přesto tato kapitola obsahuje řadu zajímavých údajů – např. přehled rozporuplných odborných hodnocení důsledků užívání marihuany a další. Pokud jde o formy a způsoby protidrogové prevence v ČR, domnívá se autor, že je postavena na odstrašujícím přístupu. Nevím, co jej k tomu vede. Z konkrétních programů, které představuje, to není zřejmé.

Druhá část práce s poněkud nejasným názvem **Materiál a metody** je věnována „výzkumu“, který autor sám prováděl na jedné střední škole v Praze opakovaně v roce 2007 a 2010 a srovnává výsledky. Především je třeba říct, že se nejedná o výzkum, ale o anketu, resp. dotazníkové šetření. Počet respondentů je v obou případech kolem 90. I když autor výsledky pečlivě vyhodnotil, výsledky je možno vztáhnout pouze na danou školu a nelze je zobecňovat. Je ale možno zkoumaný vzorek porovnat s celostátními trendy, což je provedeno jen u několika otázek. Na základě výsledků by pak bylo možno s jistou pravděpodobností vyhodnotit, zda a jak se daná škola liší od průměrné populace mladých v ČR. Přesto autor prokázal schopnost technicky šetření připravit, provést a vyhodnotit. Pokud jde o závěr a navržené formy konkrétní prevence, nijak se od většiny preventivních aktivit neliší. Postrádám ale větší důraz na volnočasové aktivity, které jsou obecně považovány za mimořádně důležité.

Po formální stránce je práce zpracována pečlivě, přesto nemohu nezmínit 2 formální nedostatky hned na úvodních stranách. Práce byla zpracována na Katedře sociální pedagogiky a ne pouze pedagogiky (taková katedra na našem pracovišti neexistuje). Prohlášení na str.3, autor zřejmě ve spěchu zapomněl podepsat

Celkově mohu konstatovat, že při přepracování své práce vzal autor většinu dříve vznesených kritických připomínek v úvahu a předložil k obhajobě práci, která splňuje obsahové i formální nároky na bakalářskou práci. Práci doporučuji k obhajobě

Navržená klasifikace:

D - uspokojivě

V Praze dne 28.12.2011

Ing. Mgr. Jan Dočkal, CSc.